

Czesława Ślusarczyk

Dębno, pow. Brzesko

Informator Archeologiczny : badania 4, 228-229

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stosunkowo duże nasycenie warstwy kulturowej żużlem oraz przedmiotami żelaznymi sugeruje, iż było to miejsce produkcyjne.

CHEŁMNO, ul. 22 Stycznia
(dawna ul. Tkacka)

Katedra Archeologii Uniwersytetu
Mikołaja Kopernika w Toruniu

Badania prowadził mgr Andrzej Kola. Finansowało Prezydium PRN w Chełmnie i Katedra Archeologii UMK w Toruniu. Trzeci sezon badań. Osada i cmentarzyska średniowieczne.

Wykopiska stanowiły kontynuację serii wykopów sondażowych z roku 1968 w związku z szeroko zakrojonymi badaniami nad zagadnieniem przedlokacyjnego, wczesnofeudalnego ośrodka osadniczego.

Wykop umiejscowiono w tym roku w pobliżu kościoła św. Jerzego (kościół farny), tuż przy budynku szkolnym. Posiadał on rozmiary 6×3 m. W trakcie eksploracji warstw osiągnięto głębokość ca 2,50 m. Do głębokości 2,20 m występowały warstwy osadnicze zawierające nielicznie materiał ceramiczny i kości zwierzęce datowane na okres średniowieczny i nowożytny. Poniżej, w piaszczystym calcu, natrafiono na zarysy regularnych 6 wkopów grobowych z zawartością szkieletów, nie posiadających wyposażenia. Układ szkieletów względem siebie — równoległy (rzędowy). Na podstawie układu stratygraficznego cmentarzysko można datować na okres średniowieczny.

Odkrycie to przeczy istnieniu w tej części miasta w średniowieczu ulicy.

DĘBNO, pow. Brzesko

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie.

Badania prowadziła mgr Czesława Ślusarczyk. Finansował WKZ w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Zamek — okres średniowieczny i nowożytny.

Prace archeologiczne prowadzono w skrzydle północnym, na dziedzińcu wewnętrznym i zewnętrznym zamku. Punktem wyjścia, do prac na terenie skrzydła północnego, były wyniki badań architektonicznych. Ujawniły one, że jego część wschodnia, posiada elementy gotyckie, natomiast część zachodnia dobudowana została w czasach nowożytnych.

Odsłonięto przy obecnej ścianie działowej ciąg dużych płyt wykonanych z piaskowca. Wśród kamieni, użyte były jako wtórniki, dwa węgary. W części północnej płyty częściowo zdjęto odsłaniając kamienne koryto kanału oraz wylot kanału w północnym murze budynku. Stratygrafia i ma-

teriał zabytkowy datują funkcjonowanie kanału na wiek XVI. W narożniku południowo-wschodnim skrzydła, odsłonięto spodziewany mur średniowieczny, a także przylegający doń na styk mur nowożytny. Nowożytną adaptacją wydatowano na wiek XVIII.

W wykopie założonym na dziedzińcu wewnętrznym stwierdzono warstwę pożarową prawdopodobnie średniowieczną, a także warstwy budowlane renesansowe. Bardzo interesujące wyniki przyniósł wykop założony na dziedzińcu zewnętrznym, przy fundamencie tzw. „kaplicy”, gdzie stwierdzono, że górna część fundamentu osadzona jest na starym murze kamiennym o kształcie przypory. Funkcja tego muru będzie mogła być ustalona dopiero w wyniku dalszych prac archeologicznych.

FROMBORK, pow. Braniewo

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Olsztynie.

Badania prowadził dr Jerzy Kruppé. Finansował WKZ w Olsztynie. Dwunasty sezon badań. Zespół katedralny średniowieczny i nowożytny.

Prace wykopaliskowe koncentrowały się w omawianym sezonie przede wszystkim wokół problemu południowego wjazdu do warowni. Podjęto również badania ratownicze w Rynku (stan III) w związku z odkryciami dokonanymi w toku prac budowlanych. Wykonano je przy ochotniczej pomocy harcerzy zgrupowanych w ramach Operacji Frombork — 1001.

Wzgórze Katedralne — stanowisko 1 — wyk. 39 odc. C¹ i D¹.

Kontynuowano prace w rejonie południowego wjazdu do warowni. Zidentyfikowano odsłonięty w roku ubiegłym na odcinku D mur gotycki jako filar. Na analogiczny natrafiono na odcinku C. Odległość między filarami wynosiła 2,4 m. Licówka ceglana spajana była zaprawą wapienną, wewnątrz stwierdzono połówki cegieł oraz gruz przemieszany z gliną. Filary sadowiono na jednej warstwie kamieni polnych łączonych na zaprawę wapienną bezpośrednio na calcu. Stopa fundamentowa zalegała na głębokości 5,65 m od powierzchni terenu. Omawiane filary najprawdopodobniej podtrzymywały stropy nad osłoniętą piwnicą pod barbakanem. Podłogę jej stanowił bruk z drobnych kamieni polnych zalegający na głębokości 5,2 m. Południową ścianę piwnicy tworzył mur ceglany licowany. W ścianie zachodniej odsłonięto dwa poziomy głębokich nisz. Dolna o wymiarach 150 × 170 cm i wysokości 2 m w szczycie łuku miała posadzkę ceglana łączoną na zaprawę wapienną. Górna o analogicznych wymiarach nie zachowała się w pełnej wysokości. Całość zasypana była piaszczystą ziemią kulturowo jałową. Jedynie na bruku zachowała się warstwa kulturowa z zawartością nielicznych fragmentów ceramiki z XVI w.